

Kraljevi sin.

Enterat je en kralj po sveti hvalil ino je bla ena čenska od njega noseča. Ko
 je bla noseča, ji je dal dve mošni denarjev rekoč: Ko se vete poroti, če bo pobeš, je
 naj v solo, če bo deklina je loš amočila. Porabila je pobeča. Ko pobeš vrse, pravi
 materi: Večkrat ste mi od očeta pravili, pustite me, da grem očeta obiskat. Mati
 ga spusti in on gre. Med potjo ga dobi en cegan, gresta vstopej in sta bla činja.
 Med potjo je kraljevi sin perpovebral od svojiga očeta in kaj hodi, in prideta
 k ene stene. Kraljevi sin gre prvi v steno ino sta se bla zmenila, da bosta
 eden drugiga vunkelj potegnila, ko se kdo napije. Ko se študent ali kraljevi
 sin napije, prosí cigana, naj ga vunkelj potegne. Cigan pravi: Jer te ne bom
 pred vunkelj potegnil, kot se mi parsiš, de boš ti per kralji mene ea
 kraljeviga sina pred kraljam imenval, sebo pa, de si moj hlapec. Kralje-
 vi sin, desiravno je toliko prostora v steni imel, de je na subim stal, je ven-
 der raji persegel, kot pa bi bil v steni prisen. Ko cegan vda študenta ali
 kraljeviga sina iz stene potegne, gresta h kralji. Kralj je bolj resničniga
 svojiga sina ea sina sobil, kot pa cegana, vender je mogel cegann ver-
 jeti in sin savaljo persege ni smel resnice povedati. Kralj je torej cigana
 ea svojiga sina imel. Cegan zboli. Kralj si je voo persadebral mu k
 edravljí pomagati, pa ni nič pomagalo. Dvradnje so sklenili, de li
 vada od zakletih deklin mu je v stani pomagati, pa zaklete dekline so vsaciga
 v vado potegnile ino končale. Cegan si misli: če tudi mojiga hlapca
 končajo, naj ho, me naj ~~ne~~ ne bo izdal, kdo se jim jer in, ~~kaj~~ de je on.
 Kraljevi sin gre k zakletim deklicam. Ko blizo pride, so ga klicale ino
 potlej so mu vado same zajele. On pride dom in cegan se je sto
 vado ves oadrazil. Potlej se je cegan smidil, de on se bo odemil, ino potlej
 svojiga hlapca ali kraljeviga sina smilit k enim kralji, kjer je blo se
 deset in devedeset smilabev pomorjenih. Hlapec pravi: Jer monem, se grem
 smilit, pa morem imeti s samo deset in devedeset olov s kruham obloženih.
 To so mu dali in on gre s tovarši, kateri so mu pomagali olo ganiti. Lodi
 pride so bravinčeve vojske in jim da kruh in olov. Bravinčovi kralj
 mu poveri: Ko prideš tje smilit, loš ven gomazin zapert, pa se mič ne
 boji, lo se pošta do tebe prišla, kaj de stori. On gre dalje in pride do krotkarjeve
 vojske, in krotkarjam je olo dal. Ko gre dalje pride do kralja, kamur je sal

fat inulit. Ko pove, po kaj je prišel, ga caprejo v magazin in pravijo:
Tali ti domo kraljevo hčer, pa moreš do jutri vse to xito streliti, ki je ome-
sano; če ne boš ob glavo djani. Kdaj je on v magazinu in pride bravnica kralj
k njemu ter pravi: Ni se ne boj; naša vojska ti bo ^{pa}magla in se nocoj bo
vse streljeno. Tako se je tudi zgodilo. Ko mu kralj drugi dan vopre, je bilo
vse posnareno. Kdaj mu pravi kralj: Ti mi moreš dahi eno marilo, če ti
bo, injim kaj živega namazal, bo mrtvo in če kaj mrtviga namazem,
bo oživelo. Kdaj je spet, pa v jelo, krotarjev kralj prerletel ino mu tako
marilo prinesel. Ko snubač to masilo kralju poka, je vedel kraljev hčer.
Ko jo domu k ciganu prapreje, se je z njim aarocila. Pa ona ga je grozno
čislala. Cigan je bil tega nejevoljen, ino ga je v en kraj postal, kjer je
bil ubit. Ko ga ubijejo, je rekla ciganova žena, Jec ga moram iti pogledat.
Sajda ga je, ko je bil z rakopan, in ko ga odkopljajo, ga je s takim
masilom pomazala, ki mrtve reši oživi, in živi umori. Ko je bil pomazan,
je oživel, ino djel: Kdaj ko sin od smerti oživel, smem povedati, kar sin bil
ciganu obljubil, če ne bom povedal. Ko varlovi, do je on pravi kraljevi sin,
ino uni li cigan, to cigana ob glavo djeli, in pravi kraljevi sin se je
s tisto aarocil, ki jo je cigan imel.